

گزارش جدید، درهم تنیدگی دانش بومی و غربی را در تهیه استراتژی‌های سازگاری جنگل‌ها در برابر تغییرات آب‌وهوایی الزامی می‌کند.

مترجم: مائده فدائی خجسته*

این گزارش در تلاش است تا آن را به نتیجه برساند. «ایزبیرگ با همکاری سوزان پریچارد (Susan Prichard)، پژوهشگر در زمینه توالی‌های پس از آتش‌سوزی در دانشکده علوم محیط و جنگل دانشگاه واشنگتن، این گروه را رهبری کردند.

پریچارد می‌گوید: «حتی اگر نقش بالقوه جنگل‌ها در کاهش سرعت تغییرات آب‌وهوایی در نظر گرفته شود، این تغییرات همچنان بر جنگل‌ها فشار وارد می‌کنند. ما می‌خواهیم که این گزارش نه تنها به عنوان یک راهنما استفاده شود، بلکه نماد امید به اقدامات عملی باشد که اکنون می‌توانیم برای ارتقای تاب‌آوری و کمک به رشد جنگل‌ها انجام دهیم.»

این گزارش که تحت توجه سرویس جنگل (Forest Service) به دانش بومی و علوم غربی تهیه شد، برای حفاظت از جنگل‌های کهن سال طی فرمان اجرایی شماره ۱۴۰۷۲ توسط رئیس جمهور جو بایدن (Joe Biden) در آوریل ۲۰۲۲ امضا شده است. در این جنگل‌ها بیشتر، درختان چندصدساله غالب هستند و نهال کمتر دیده می‌شود. برخی از شیوه‌های مدیریتی طی قرن گذشته بسیاری از این جنگل‌ها را در برابر خشک‌سالی، آتش‌سوزی، حشرات و سایر عوامل تنش‌زا آسیب‌پذیر کرده است، که احتمالاً همه آنها با تغییرات آب‌وهوایی تشدید خواهند شد. در عوض، این شیوه‌ها جنگل‌هایی را حفظ کرد که انعطاف‌پذیرتر و به لحاظ اکولوژیکی متنوع‌تر از امروز بودند.

موضوعی که بارها در این گزارش بر آن تأکید شده است، تقویت روابط با دولت‌های قبیل‌های و اهمیت دانش بومی است. این دانش شامل شیوه‌های آزمایش‌شده بومی است که برای هزاران سال ساختار جنگل و ترکیب گونه‌ای آنها را شکل داده است. در نتیجه استعمار اروپا، نسل‌کشی، جابه‌جایی

جنگل‌ها می‌تواند سنگر بالقوه‌ای در برابر تغییرات آب‌وهوایی باشند اما، خشک‌سالی‌ها و آتش‌سوزی‌های شدید، گونه‌های مهاجم و شیوع حشرات، که همگی به دلیل تغییرات آب‌وهوایی تشدید شده‌اند، بسیاری از جنگل‌های ملی و زمین‌های اطراف آنها را در ایالات متحده تحت فشار قرار داده‌اند. طی گزارشی که توسط گروهی متشکل از ۴۰ متخصص نگاشته شده، رویکرد جدیدی برای مدیریت جنگل‌ها تشریح شده است که دانش بومی و علم غربی را به هم پیوند می‌دهد تا جنگل‌های مقاوم‌تری را حفظ و احیا کند. این گزارش، که در ۲۵ مارس سال جاری منتشر شد، مطالب بنیادی را در مورد فعالیت‌های آتی شیوه‌های مدیریت سازگار با آب‌وهوا برای مدیران زمین خدمات جنگل (USDA) اطلاع‌رسانی می‌کند.

۱۵۴ جنگل ملی در ایالات متحده وجود دارد که نزدیک به ۷۷۶۹۹۶/۴ کیلومتر مربع از جنگل‌های طبیعی و دست‌کاشت، بوته‌زارها، تالاب‌ها، مراتع و چمنزارها را پوشش می‌دهند. این اراضی برای حمایت از تنوع گسترده حیات گیاهی و جانوری، چرخه آب و مواد مغذی و برای جوامع انسانی که به جنگل‌ها وابسته‌اند و در درون آنها اهمیت فرهنگی و معنوی پیدا می‌کنند، به‌طور فزاینده‌ای حیاتی شناخته می‌شوند.

کریستینا آیزنبرگ (Cristina Eisenberg)، معاون سازمان جنگل‌داری دانشگاه ایالتی اورگان می‌گوید: «جنگل‌های ما در مواجهه با تغییرات آب‌وهوایی در معرض خطر جدی قرار دارند. با درهم آمیختن دانش بومی و علم غربی، می‌توانیم مشکلات را آن‌چنان‌که با عنوان «مشاهده با دو چشم کاملاً باز» نامیده می‌شود، مشاهده کنیم تا مسیری رو به جلو ایجاد کرده و جنگل‌های مان را در برابر تهدیداتی که با آن روبه‌رو هستند، مقاوم‌تر نماییم. این همان چیزی است که

1936

* کارشناس ارشد، بخش تحقیقات گیاه‌شناسی، مؤسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران

نلسون می‌گوید: «گزارش ما عمیق‌تر از ایجاد تغییراتی صرف در سیاست‌ها و مدیریت است. پیشنهاد این گزارش، ایجاد تغییری اساسی در جهان‌بینی است که شیوه‌های فعلی را هدایت می‌کند. تنوع فرهنگی و جغرافیایی گروه نویسندگان ما، این اجازه را به ما می‌دهد تا در مورد تغییر پارادایم‌های مرتبط با مدیریت جنگل‌ها در مواجهه با تغییرات آب‌وهوایی صحبت کنیم.»

همچنین، این گزارش می‌تواند به سرویس جنگل در مورد اصلاحیه طرح ملی پیشنهادی جنگل‌های ملی با هدف مراقبت و حفاظت از جنگل‌های کهن سال کمک کند.

کریس فرنچ (Chris French)، معاون خدمات جنگل‌داری سرویس جنگل می‌گوید «ما بسیار علاقه‌مندیم که بدانیم چگونه دانش بومی در ترکیب با علم غربی می‌تواند برای بهبود مدیریت تمام شرایط در جنگل‌ها استفاده شود. این گزارش گام بزرگی در بهبود درک ما از نحوه انجام این کار است.»

دبیر تخصصی اخبار علمی تحلیلی: آنچه پیشینیان در سیاره زمین در قبال گیاهان و جانوران انجام می‌دادند، دوری از آزمندی و طمع و احترام کامل به این ساکنان برای محافظت از آنها بوده است. تئوری آنها رعایت مرزهای بهره‌مندی بوده است. اگر این اعتقاد وجود نداشته باشد و نسل کنونی بشر، همه مواهب طبیعی را فقط برای خود بخواهد، مضیقه‌ای گسترده برای نسل‌های بعد فراهم خواهد شد، به گونه‌ای که در بیشتر مناطق زمین، این مواهب، رنگ تاراج به خود دیده و به سرعت از بین خواهد رفت. اینکه طبق عقاید قبیله‌هایی از امریکا: «تمام فعالیت‌ها در این زمین‌ها باید با در نظر گرفتن منافع ساکنین هفت نسل آینده آنها اجرایی شود»، یک رویای بسیار بزرگ، اما مورد نیاز برای انسان سده کنونی است.

Journal Reference:

University of Washington, 2024. New report 'braids' Indigenous and Western knowledge for forest adaptation strategies against climate change. ScienceDaily, 10 April 2024. www.sciencedaily.com/releases/2024/04/240410112759.htm.

و یکسان‌سازی اجباری مردمان بومی، این شیوه‌ها به شدت محدود یا متوقف شدند. برآیند مطالعه دانشمندان غربی نشان می‌دهد، نتیجه اجرای شیوه‌های مدیریت بومی، جنگل‌هایی با ساختار منعطف‌تر و با ویژگی‌های اکولوژیکی متنوع‌تر از امروز بوده است.

به‌عنوان مثال، در بسیاری از فرهنگ‌های بومی از روشی با نام سوزاندن عمدی، که به سوزاندن فرهنگی نیز شناخته می‌شود، برای کاهش تراکم جنگل‌ها استفاده می‌کنند، که موجب بهبود کیفیت رشد در زیراشکوب، که میزبان تنوع گسترده‌ای از حیات گیاهی و جانوری است، می‌شود. این تجارب در طول زمان «موزاییک‌هایی» از جنگل را با درختانی با سن، تراکم و ساختار متنوع شکل می‌دهد. به گفته پریچارد، این فرم از جنگل‌های موزاییکی کمتر مستعد آتش‌سوزی‌های بزرگ و شدید هستند که در این قرن بخش‌هایی از جنگل‌های آمریکای شمالی را سوزانده‌اند.

دیگر اعضای گروه رهبری این گزارش، پل هسبورگ (Paul Hessburg)، بوم‌شناس ارشد تحقیقات در ایستگاه تحقیقاتی شمال غرب اقیانوس آرام در سرویس جنگل و مایکل پل نلسون (Michael Paul Nelson)، استاد و مدیر مرکز آینده جنگل‌ها و جامعه در OSU هستند.

هسبورگ می‌گوید: «دو ایده قدرتمندی که از همکاران بومی خود در توسعه این موضوع آموختیم، ایده‌های متقابل و اصل هفت نسل است. در مجموع، گروه نویسندگان موافق است که می‌توانیم با این ایده‌ها اخلاق زمین‌پایدارتری را توصیه کنیم. این دیدگاه‌ها، ایده‌های ما را به این سمت هدایت کردند که به هر میزان که از زمین برداشته می‌شود، به همان نسبت به آن برگردانده شود و تمام فعالیت‌ها در این زمین‌ها با در نظر گرفتن منافع ساکنین هفت نسل آینده آنها اجرایی شود.»

نویسندگان همکار این گزارش از ملت‌های قبیله‌ای، دانشگاه‌ها، ایستگاه‌های تحقیقاتی خدمات جنگل ایالات متحده، گروه‌های مشاوره، منابع طبیعی کانادا، پارک‌های کانادا و ایستگاه تحقیقاتی Tall Timbers و حفاظت از زمین هستند.

1934

2013

